

од. поченъ бойтъ, и нагласили са бѣхъ да напад-
 ътъ на Сръбско отъ двѣ страни: Андроникъ отъ
 охнатата страна прѣзъ Пелагонія, а Михаилъ съ
 вситѣ сѣюзници прѣзъ Етрополскитѣ баири къмъ
 рѣхнинитѣ на Струма и Морава. Споредъ свидѣ-
 ѣтелството на Грегора, Михаилъ ималъ подъ на-
 алаството си 12,000 Българи и 3,000 Скити, вѣро-
 тно Унгары и Власи, които му бѣхъ пратени отъ
 еговитѣ сѣюзници. Българската войска бѣ събра-
 а около главата на рѣка Струма.

А Стефанъ-Урошъ бързаше да залови Вел-
 ѣждъ, сегашный Кюнстендилъ и, като са научи
 укъ, че Михаилъ са расположилъ при Земленъ, о-
 бло Струма, подаде са еше по-напредъ, като има-
 е отпредъ си рѣка Каменчя (¹⁶). Непріятелскитѣ
 ойскы до толкозъ бѣхъ на близу, щото войскаритѣ
 охѣхъ да са разговарѣтъ, и Сърбитѣ ясно слу-
 ахъ какъ имъ са присмивахъ Михайловитѣ вой-
 ицы. Сръбскитѣ лѣтописцы разказватъ, че Стефанъ-
 рошъ, който не желалъ кръвопролитіе, залѣгалъ съ
 пролюбиво писмо да склони Михаила на миръ, но
 ослѣднітъ горделиво отменилъ прѣдложеніето на
 рѣбскыя кралъ. Напираніето Андрониково отъ къмъ
 гъ обѣснява доста желаніето на Стефана за миръ,
 сжщото време и отказванъето Михайлово. На до-
 ическото поле, не далечъ отъ Топлица, което са
 остира къмъ рѣка Морава, станъ въ послѣднитѣ
 сла на Юлія 1330 год. упоренъ бой между Сърбы
 Българи, който са свърши съ пораженіето на по-
 ѣднитѣ. Тукъ са отличилъ за първый пѣтъ и мла-
 ийтѣ сынъ Урошевъ, Стефанъ Душанъ, който отби
 ѣвирица на българската войска, разстрои Михаилъ

(¹⁶) Названіята Землинъ и Каменча днесъ сѣ изгу-
 ны. Глед. за тѣхъ у Палаузова, именно въ статьята
 : «послѣдни стр. българ. Исторія» подъ забѣлѣжка.